

Càntut

A la plaça fan ballades

Cançons de tradició oral

Emili Gasch i Carrera, Les Llosses

1."A la pla - ça fan ba - lla- des, ma - re, dei - xeu - m'hi a - nar."
2.No hi va(i-gui)s, Ca - te - ri - ne - ta, qu(e)el teu pa-re-ha d'ar - ri - bar.
7 3.Tant si ar - ri - ba com no ar - ri - ba, jo a ba - lla - des vull a - nar."
"No hi va(i-gui)s, Ca - te - ri - ne - ta, qu(e)el teu pa-re-ha d'ar - ri - bar."
"Tant si ar - ri - ba com no ar - ri - ba, jo a ba - lla - des vull a - nar."
I en pas - sa l'es - pai d'u - n(a) ho- ra, qu(e)el seu pa - re va_ar - ri - bar.

-Doncs unt és la Caterina, que no sigui aquí sopar?

-Caterina és a la plaça, i a la plaça a conversar.
Ja n'agafa les cordetes, i un bastó i en altra mà,
i en el replà de l'escala Caterina s'hi incontrà.

Ja li'n venta garrotada, Caterina sospirà;
la segona garrotada, Caterina desmaià,
la tercera garrotada, Caterina ja finà.

Se(u) mare se la mirava, I la p(e)r un finestró que hi ha:

-Deixa estar la Caterina, no l'en cabis de matar.
-Si jo deixo estar la Caterina, tu les hauràs de parar.
I el dia del seu *enterro*, i el seu pare van penjar.
-I *antes* no em poseu la forca, tres paraules vull llançar.
Pares i mares que tingueu filles, percoreu-les bé guardar;
si jo les (ha)gués guardades, no m'haurien de penjar.